

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 026943 17 Квлз
Бања Лука, 12.6.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Велка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног М.У., због продуженог кривичног дјела преваре из члана 239. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.Б. из Бање Луке, против пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 16 Кжк од 30.12.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.6.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Уважавањем захтјева за заштиту законитости браниоца осуђеног М.У., укида се пресуда Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 16 Кжк од 30.12.2016. године, те предмет враћа том суду на ново одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 К 026943 13 К од 30.6.2014. године, оглашен је кривим оптужени М.У., због продуженог кривичног дјела преваре из члана 239. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и, примјеном одредби члана 38. и 39. став 4. истог закона, осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци. На основу члана 108. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени Д.Б., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу 600,00 КМ.

У поступку по жалбама окружног тужиоца у Требињу и браниоца оптуженог, рјешењем Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 14 Кж од 09.12.2014. године, уважена је жалба браниоца оптуженог М.У. и укинута пресуда Основног суда у Требињу број 95 0 К 026943 13 К од 30.6.2014. године, те предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, Основни суд у Требињу је, пресудом број 95 0 К 026943 15 К 2 од 27.01.2016. године, оптуженог огласио кривим због продуженог кривичног дјела преваре из члана 239. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС и, примјеном одредби члана 38. и 39. став 4. истог закона, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, уз обавезу плаћања трошкова кривичног поступка у износу од 600,00 КМ, те оштећеног Д.Б., са имовинскоправним захтјевом, упутио на парницу.

У поступку по жалби браниоца оптуженог, рјешењем Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 16 Кж 2 од 28.6.2016. године, одређено је одржавање претреса пред тим судом.

Пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 16 Кжж од 30.12.2016. године, након одржаног претреса пред тим судом, оглашен је кривим оптужени М.У., због продуженог кривичног дјела преваре из члана 239. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС и, примјеном одредби члана 38. и 39. став 4. истог закона, осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени Д.Б., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу 600,00 КМ.

Против те пресуде бранилац осуђеног, адвокат М.Б. из Б.Л. је поднио овом суду жалбу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, повреде Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и повреде Универзалне декларације о људским правима, а уколико суд заузме становиште да, у конкретном случају, жалба није дозвољена, да се поднесак има сматрати као захтјев за заштиту законитости, с приједлогом да се побијана другостепена пресуда преиначи и осуђени ослободи од оптужбе или укине и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

У складу са општим правилима, којима је прописан поступак по жалби на пресуду другостепеног суда, те како, у конкретном случају, жалба није дозвољена, у смислу одредбе члана 333. став 1. ЗКП РС, овај суд је, поднесени правни лијек браниоца осуђеног, разматрао као захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), како је то, алтернативно, постављено у поднеску браниоца.

Захтјев је основан.

У одговору на Захтјев, у смислу одредбе члана 353. став 1. ЗКП РС, под бројем Т16 0 КТЗ 0002854 17 од 12.4.2017. године, републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш је оспорио основаност Захтјева, наводећи да је, у наведеном кривичном предмету, осуђујућом пресудом правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилно примјењен Кривични закон, да није повријеђено право на формалну и материјалну одбрану. Предложио је да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је, у смислу одредби члана 354. став 1. ЗКП РС, испитао правоснажну пресуду с аспекта оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП, која се манифестује у повреди права на одбрану, учињених у првостепеном или жалбеном поступку, а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Основани су аргументи из Захтјева, у прилог тврдњи да је, у жалбеном поступку, повријеђено право на одбрану, у виду повреде права на дјелотворан правни лијек и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, побијаном пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 К 026943 16 Кжк од 30.12.2016. године, која је донесена након одржаног претреса пред тим судом (у складу са рјешењем број 95 0 К 026943 16 Кж 2 од 28.6.2016. године), како то произилази из изреке те пресуде, у формалном смислу, није одлучено о жалби браниоца оптуженог изјављеној против пресуде Основног суда у Требињу број 95 0 К 026943 15 К 2 од 27.01.2016. године, па тиме ни о првостепеној пресуди. У таквој процесној ситуацији, како се то основано указује у Захтјеву, егзистирају двије пресуде, и то пресуда првостепеног суда (од 27.01.2016. године), те пресуда другостепеног суда (од 30.12.2016. године), која је донесена у поступку по жалби браниоца оптуженог против те првостепене пресуде. Надаље, у жалбеном поступку, није одлучено ни суштински о жалби браниоца оптуженог, јер у образложењу другостепене пресуде, нити у било ком сегменту жалбених основа, није одговорено на приговоре из те жалбе, изјављене против првостепене пресуде, чиме је повријеђено право на дјелотворан правни лијек и тиме право на одбрану.

Из наведених разлога овај суд налази да је основан Захтјев браниоца осуђеног, са тврдњом да је у жалбеном поступку почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, ради чега је уважавањем Захтјева, на основу одредби члана 356. став 1. ЗКП РС, укинута другостепена пресуда и предмет враћен том суду на ново одлучивање.

У поновном поступку другостепени суд ће одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против првостепене пресуде, у складу са одредбом члана 324. став 1. ЗКП РС, и на тај начин отклонити учињену битну повреду одредаба кривичног поступка, на коју је указано у овој пресуди, те у складу са тим донијети закониту и правилну одлуку.

Ради изнијетог, на основу одредби члана 356. став 1. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић